

ת"פ 38970/07/13 - מדינת ישראל נגד אחמד נצראללה

בית משפט השלום בכפר סבא

02 נובמבר 2015

ת"פ 38970-07-13 מדינת ישראל נ' נצראללה

לפני
כב' השופט מיכאל קרשן
המאשימה
מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז
מרכז

נגד
הנאשם
אחמד נצראללה ע"י ב"כ עו"ד שועאע
מנצור

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד נעמי משה

הנאשם בעצמו

גזר דין

1. הנאשם, אחמד נצראללה יליד 1979, הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר דיוני שלא כלל הסכמה לעניין העונש, בביצוע עבירות של **סיוע להחזקת נשק, נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגה ללא פוליסת ביטוח**.

2. לפי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 5.10.2010 פסל בית משפט השלום בחדרה את הנאשם, בנוכחותו, מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של שנה. עד למועד הגשת כתב האישום טרם הפקיד הנאשם את רישיון הנהיגה.

ביום 16.6.2013, בשעת צהריים, נהג הנאשם בקלנסואה בקטנוע, כשהוא פסול מנהיגה, ללא רישיון נהיגה ופוליסת ביטוח בת תוקף, והסיע נוסע נוסף.

באותו מועד סייע הנאשם להחזיק בחצר ביתו בקלנסואה, מוסתר בחומת בטון חלולה בינו לבין השכן, תיק גב ובו נשק תת מקלע מאולתר מסוג "קרל גוסטב", מחסנית ובה 4 כדורים בקוטר 9 מ"מ, וקופסת תחמושת ובה 40 כדורים בקוטר 9 מ"מ (ביודעו כי הנשק מוסתר שם). הנאשם גם החזיק בחצר הבית 4 כדורים בקוטר 9 מ"מ.

3. עוד במעמד הצגת ההסדר הדיוני הובהר כי לחובתו של הנאשם שני מאסרים על-תנאי בני הפעלה, האחד בן ארבעה חודשים והשני בן שבעה חודשים, ועמדת המאשימה היא למאסר ממושך.

4. לחובתו של הנאשם שתי הרשעות קודמות ישנות בעבירות סמים לצריכה עצמית.

לנאשם לא פחות מ-48 הרשעות תעבורה, במגוון רחב של עבירות, לרבות עבירות מסכנות חיים כגון: נסיעה שלא בכיוון החץ, שימוש ברכב לא תקין, אי ציות לתמרורים, כניסה לצומת שלא מהנתיב הימני, נהיגה ברמזור אדום, נהיגה משמאל לקו הפרדה רצוף ועוד.

שני המאסרים המותנים נגזרו על הנאשם במשפטי תעבורה שהתנהלו בנוכחותו. האחד, בן ארבעה חודשים, נגזר על הנאשם בתת"ע 4507-09-10 ביום 5.10.2010. השני, בן שבעה חודשים, נגזר על הנאשם בתת"ע 12297-10-10 ביום 19.12.2010. עבירת הנהיגה בזמן פסילה היא שמפעילה את המאסרים על-תנאי.

5. שירות המבחן הגיש שני תסקירים אודות הנאשם. מהתסקירים עלה כי הנאשם סיים 10 שנות לימוד ולאחר מכן השתלב בעבודות מזדמנות, לרוב כנהג או עוזר נהג בחברות שונות. הנאשם השליך את האחריות לעבירות הנשק על גורמים אחרים והסביר את עבירות התעבורה בכך שלא הצליח לעמוד בתנאים לקבלת רישיון נהיגה והדבר תסכלו. הנאשם החל שימוש בסמים בגיל 18, השתלב בטיפול במוסד גמילה, אך בשלב מסוים שבר את ירכו ולכן הפסיק את הטיפול. הנאשם חזר לקהילה ושהה בה עד חודש אוקטובר 2014 - אז אמור היה להשתלב בהוסטל אך הדבר לא הסתייע עקב חוסר יכולתו לעבוד. הנאשם מסר בדיקות שתן נקיות. שירות המבחן היה ער לסיכון שבמצבו של הנאשם, אך נוכח הליך הגמילה המליץ לסיים את עניינו בשל"צ בהיקף של 200 שעות תוך הארכת המאסרים המותנים.

מהתסקיר המשלים עלה, בין היתר, כי הנאשם נקלע למצב משפחתי קשה, במסגרתו נאלץ הוא לטפל בחמשת ילדיו הקטינים נוכח נטישת אשתו. שירות המבחן חזר בתסקיר זה על המלצתו מהתסקיר הראשון.

6. זה המקום לציין כי לאחר שמיעת הטיעונים לעונש החלטתי לבקש את הממונה על עבודות השירות לערוך חוות דעת אודות הנאשם. הממונה נכון היה לקבל את הנאשם לעבודת שירות למרות מגבלותיו הפיזיות, אלא שהנאשם הבהיר כי לא יוכל, במצבו, לעזוב את ילדיו על מנת לבצע עבודות שירות. לכן הודיע הממונה כי לא יוכל לשבץ את הנאשם בעבודות שירות.

7. המאשימה סבורה כי הנאשם לא נטל אחריות מלאה למעשיו. לטעמה, מתחם העונש ההולם את עבירות הנשק הוא מאסר שבין 6 ל-14 חודשים, ומתחם העונש ההולם את עבירת הנהיגה בזמן פסילה נע בין 7 ל-20 חודשי מאסר, והיא עתרה לגזור על הנאשם עונש כולל של 28 חודשי מאסר בפועל, ורכיבים נוספים.

8. ב"כ הנאשם הבהיר כי הנאשם עומד על הודאתו, ורק אמר לקצינת המבחן שלא הייתה לו אחריות.

ישירה להחזקת הנשק. הסנגור עמד על הליך הטיפול הארוך שעבר הנאשם, ועל העובדה שחזר לטיפול והתמיד בו חרף פציעתו. לדעת ב"כ הנאשם ראוי במקרה חריג זה לסטות ממתחמי העונש ההולמים לצורכי שיקום.

הנאשם בדברו האחרון לעונש הבהיר כי ידע שיש נשק במתחם ביתו אבל הנשק אינו שלו. הנאשם הביע משאלה שיצליח לשקם את חייו.

דין

9. הנאשם הסתבך, ביום 16.6.2013, בביצוע עבירות משני סוגים: עבירת נשק ועבירות תעבורה. אני מקבל את ההבחנה שעשתה המאשימה במקרה זה בין שני סוגי העבירות (לעניין מתחמי העונש ההולמים).

מתחם העונש ההולם את עבירת הנשק

10. כפועל יוצא מתיקון כתב האישום ניתן לומר כי עבירת הנשק נעברה על ידי הנאשם באופן המקל ביותר שניתן להעלות על הדעת: הנאשם סייע לאחר בהחזקת כלי נשק וכדורי תחמושת, כאשר סיוע זה מתמצה בכך שידע כי הנשק (והתחמושת) מוטמנים בחצריו. לנאשם לא יוחסה, בכתב האישום המתוקן, כל מעורבות אחרת בהחזקת הנשק, ואף לא נטען כי התיר לאחר להחזיק את הנשק בחצריו.

11. מתחם העונש ההולם שהוצע על ידי המאשימה במסגרת הטיעונים לעונש אינו הולם נסיבות מקלות כאלה של שותפות לביצוע עבירה פלילית. פסק הדין שהביאה כתמיכה בטענתה כי ישנם מקרים בהם ראוי לגזור על מסייעים לדבר עבירה עונש דומה לזה שנגזר על המבצע העיקרי [ע"פ 4463/12 **ארנבורג נ' מדינת ישראל** (13.9.2012)] אינו מתאים לענייננו, שכן בעניין שנדון שם נמצאה, נוכח תרומתו המכרעת של המסייע להגשמת המעשה העברייני, הצדקה לחרוג מההנחיה הסטטוטורית שבסעיף 32 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - "**החוק**") כפי שנתפרשה בפסיקת בית המשפט העליון בזיקה ולאחר תיקון 113 לחוק [ע"פ 1820/98 **אנג'ל נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(5) 97, פסקה 9 (1998)].

בהתחשב בערך המוגן העומד ביסוד עבירות הנשק שעבר הנאשם (הגנה על שלמות הגוף), בסוג הנשק, בטיב הסיוע שהושיט הנאשם לבעליו של הנשק, וברמת הענישה בתחום זה של עבירות, אני קובע כי מתחם העונש ההולם את עבירת הנשק שעבר הנאשם כאן עומד על מאסר על תנאי עד שישה חודשי מאסר בפועל, וזאת כעונש עיקרי.

מתחם העונש ההולם את עבירות התעבורה

12. מתחם העונש ההולם שהציעה המאשימה בכל הקשור לעבירת הנהיגה בזמן פסילה (7 עד 20 חודשי מאסר) ראוי ונכון. הוא משקף כהלכה את הערכים המוגנים העומדים בבסיס העבירה (הגנה על שלום הציבור ועל תוקפן של החלטות שיפוטיות), את רמת הענישה הנוהגת ואת נסיבות המקרה.

גזירת העונש

13. בעניינו של הנאשם שלפניי החלטתי לסטות ממתחם העונש ההולם את עבירות התעבורה שעבר, וזאת לצרכי שיקום מובהקים.

14. הנאשם עבר דרך ארוכה מאז נעצר במסגרת תיק זה. הנאשם השתלב בהליך גמילה והתמיד בו (למעט הפסקה בשל פציעה שעבר במהלכו). הנאשם לא יכול היה להשתלב בהוסטל בשל חוסר יכולתו לעבוד ולא מסיבה הקשורה בו. שליחת הנאשם לרצות עונש מאחורי סורג ובריאח תקטע את שיקומו המוצלח וחמור מכך - תפגע קשות במשפחתו ובעיקר בילדיו הקטינים שאינם נהנים מדמות אם.

15. אמנם נכון, הנאשם נהג בזמן פסילה כששני מאסרים על-תנאי תלויים ועומדים מעל לראשו, וכעולה מהתסקירים שהוגשו בעניינו לא גילה תובנה יתרה לחומרת מעשהו זה. זו הסיבה ששקלתי במקרה זה להורות על מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות (למרות הקושי המשפטי הנובע מקיומם של שני מאסרים על תנאי שאחד מהם עולה על 6 חודשים). יתכן כי מאסר בעבודות שירות היה פתרון מאוזן יותר בנסיבות העניין, אלא שכפי שתואר בחוות דעת הממונה מצבו של הנאשם פשוט אינו מאפשר זאת.

16. אשר על כן, החלטתי במקרה חריג ומיוחד זה להסיג את שיקולי הענישה מפני שיקולי השיקום. תרמה להחלטתי זו העובדה כי הנאשם לא הסתבך בפלילים לאחר ביצוע העבירות עליהן נותן הוא היום את הדין. אאזן את הפגיעה באינטרס הציבורי בעונש בהגדלת שעות השל"צ ובעונש פסילה ארוך.

17. שקלתי את מלוא השיקולים לקולה ולחומרה והחלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. אני מחדש את תוקף המאסר המותנה בן ארבעת החודשים שנגזר על הנאשם בתת"ע 4507-09-10 ביום 5.10.2010 בשנתיים נוספות.

ב. אני מחדש את תוקף המאסר המותנה בן שבעת החודשים שנגזר על הנאשם בתת"ע 12297-10-10 ביום 19.12.2010 בשנתיים נוספות.

ג. של"צ בהיקף 350 שעות, לפי התוכנית שגיבש שירות המבחן.

ד. אני פוסל את הנאשם מלהחזיק או מלקבל רישיון נהיגה למשך 4 שנים מהיום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום כ' חשוון תשע"ו, 02/11/2015 במעמד הנוכחים.